

از ص : سی و چهار

آنهایی که جهش سرنوشت ساز ایران را در سال 1357 در هم شکستند ، دانسته و یا ندانسته و خواسته یا نا خواسته ، زنگها را نه تنها برای زمامداری کخ او را دشمن داشتند، بلکه برای کشور خود و آینده خود و آینده نسلهای بعدی بصدا درآوردند، و بر همه آرزوها و امیدهای مشروع ملت ایران نقطه پایان نهادند. این عذر پذیرفتنی نیست که این خود مردم یا لاقفل گروهی از آنان بودند که برای خود چنین خواستند، زیرا این بسیار روشن است که مردم هیچ جامعه عقب مانده ای خودبخود آماده قیوال دگرگونیهای بنیادی که سنتها و عاداتها و معتقدات و خرافات ریشه دارشان را به مبارزه میطلبد نیستند. رهایی از نحوه زندگی قرون وسطایی در عموم این کشورها بصورت یک جبر تاریخ صورت گرفته است، و نه با خواست اکثریت مردم. این واقعیتی است که تنها در روسیه پتر کبیر یا لنین، و در ژاپن « می جی » و در ترکیه کمال آتاتورک و ایران رضا شاه و چین سون یات سن و مانو تسه تونگ و بسیار موارد دیگر آزموده شده ، بلکه هم اکنون نیز تقریبا در هیچ کشور بزرگ و کوچک جهان سوم نیست که در جریان آزمایش نباشد.